PERFEKT

KIRSTEN SYBERG

ANNE LORENZEN

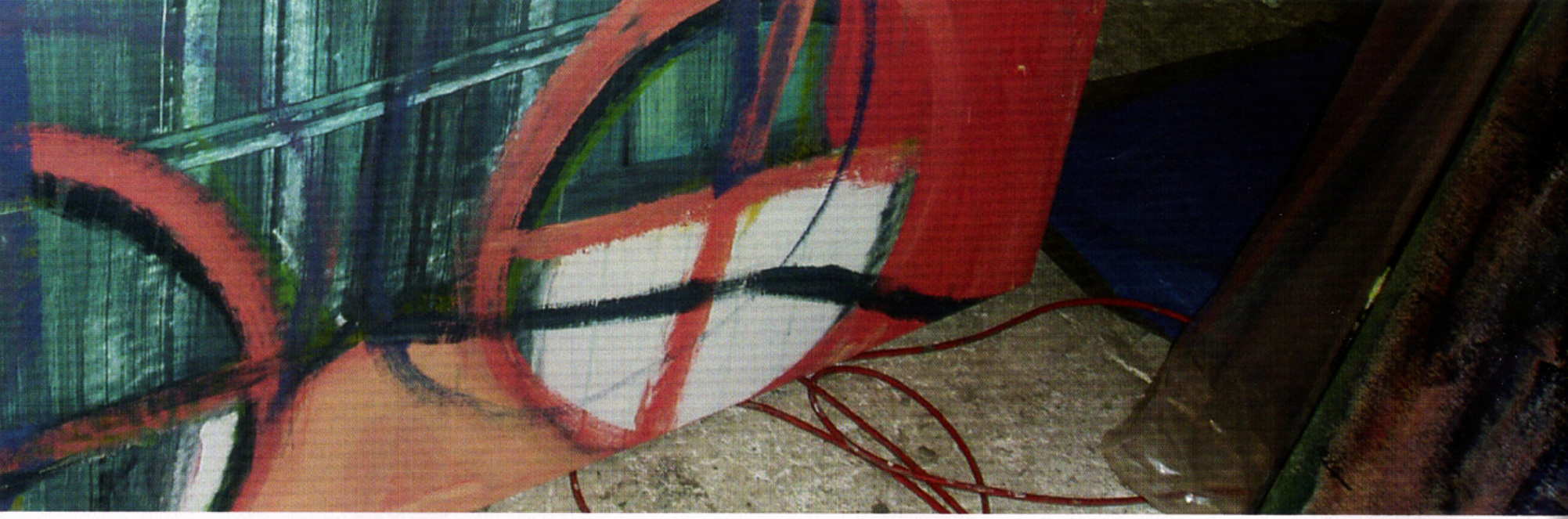

”Jorden var fuld af ben efter alle mulige mislykkede mennesker,
efter folk som det var mislykkedes med.
Men man lærte en hel del om, hvordan det ikke skulle være.”
EKSPERIMENTVERDENEN af Pär Lagerkvist, 1924

Der står to klipper i havet

af Bjørn Ignatius Øckenholt

Det er på sin vis en guldramme jeg har budt ind i mit hus. En af dem fra syttenhundredetallet med krummelurer og gesvejsninger man kan stirre sig forelsket i. Et selvstændigt univers i massiv håndudskåren planke belagt med høj karat. Meget kan indeholdes af en sådan. Og meget billedrigt vrøvl kan skrives eller siges i forsøget på at forklare hvorfor Anne Lorenzen og Kirsten Syberg er inviteret til at udstille denne frostkolde januar.

Kortere fortalt er det bare fordi de er to skidegode billedkunstnere der synes at kunne supplere hverandre. Som smør i olie. Begge er de fortællende på gammeldags vis, om livet døden og kærligheden. Begge malerisk orienterede og med materialet i front. Og herfra hører de åbenbare ligheder så også op. Vandene skilles, kan man sige, dersom man vil være en kende højspændt.

Anne Lorenzen er i første omgang popmodernistisk figurativ med hang til dekorativt overskud. Kirsten Syberg er ved første øjekast ekspressivt nonfigurativ med en noget sjasket genkendelighed. Men det første er kun det første og skal ikke nødvendigvis henstå som det sidste. Det Sybergske sjask er præcist og disponeringerne er afslutningsvis kalkulerede. Det Lorenzenske overskud i den næsten Jugend-agtige afdeling er født af spontanitet og ubændig virkelyst.
Skabertrang lider de begge af. Talent er de også ramt af, og i det hele taget kunne det være så ulykkelig en historie, var de ikke begge tillige så godt billedmæssigt formuleret at det er en fryd for den visuelle kommunikation. Og så blev ordene igen løftet til hest der højttravende kan spankulere rundt i manegen. Det stakkels dyr må bære en del, men krikken kan vel li det.

Lorenzen og Syberg har som det fremgår taget invitationen op og med forventelig trang til at komplicere situationen valgt at udfordre begrebet Perfekt.
Intet mindre, men øjensynligt en del mere. Perfekt som det uopnåelige at søge imod og perfekt som det ordnede at søge fra. Modpoler i samme begreb, eller modopfattelser af det dér voldsomt store noget. Der er noget skræmmende over så store ord. Eller noget i maven kildrende. Lidt lige som et bjerg, alt efter om man har højdeskræk eller ikke. Der kan være ganske højt ned.

Man kan rulle sten op af sådan et bjerg, Man kan også male det eller kalde på det. Begge dele er gjort plus den første. Lorenzen & Syberg gør dybest set alle tre dele uden overflødig skelen til fornuft og andet postulat. Sådan er det med kunstnere. Gøglere er de,

der angriber Gud, konge og fædreland med løsagtige spørgsmål
og tvivlsomme teser der for visses vedkommende viser sig at
holde mere end vand, men det er en anden snak.
Her og nu gælder det to klipper i havet og en imaginær guldramme.
Altså A. Lorenzen og K. Syberg og udstillingen Perfekt.

God fornøjelse i en verden af kunst.

Bjørn Ignatius Øckenholt
m.m.

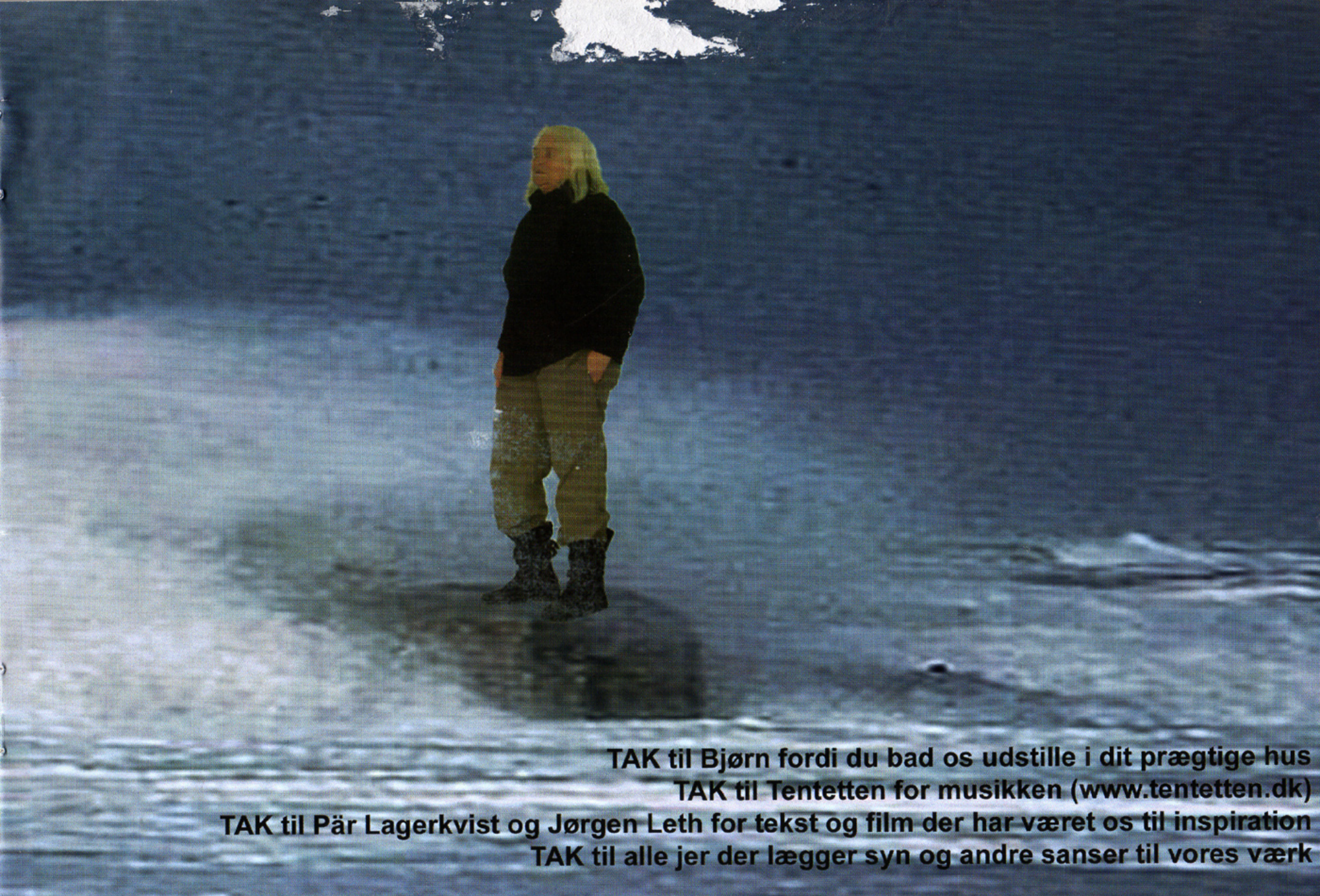

TAK til Bjørn fordi du bad os udstille i dit prægtige hus
TAK til Tentetten for musikken (www.tentetten.dk)
TAK til Pär Lagerkvist og Jørgen Leth for tekst og film der har været os til inspiration
TAK til alle jer der lægger syn og andre sanser til vores værk

Af en eller flere årsager bruger vi mennesker meget ofte ordet PERFEKT. Vi taler om "perfekt balance" eller "den ultimative perfektion", men dybest set ved vi jo at vi aldrig når det perfekte, og at det på mange måder derfor ville være klogere at stræbe en anden vej. Vi kunne i stedet ramme det sublime, men det er måske bare et andet udtryk for det samme. Når vi oplever lyset fra solen ved vi at vi har at gøre med noget, der rækker ud over, hvad vi mennesker nogensinde vil kunne fremdrage. SOLEN og DENS LYS ved noget om det perfekte.
Det kan vi se, for når lyset fra solen løber igennem en hvilken som helst formet figur, dannes alligevel et billede af solen. Det er ikke en afbildning vi ser. Sollyset bærer sit eget billede med sig. Uanset størrelse og form vil der altid dannes et RUNDT billede af hele solen med det mørke himmelrum omkring.
Denne udstilling vil beskæftige sig med min UNDREN herover og så ellers et blik på livet med en slags bogholderi over SYNDEREGISTRET, FACITLISTEN og TIDSMASKINEN.

Kirsten Syberg

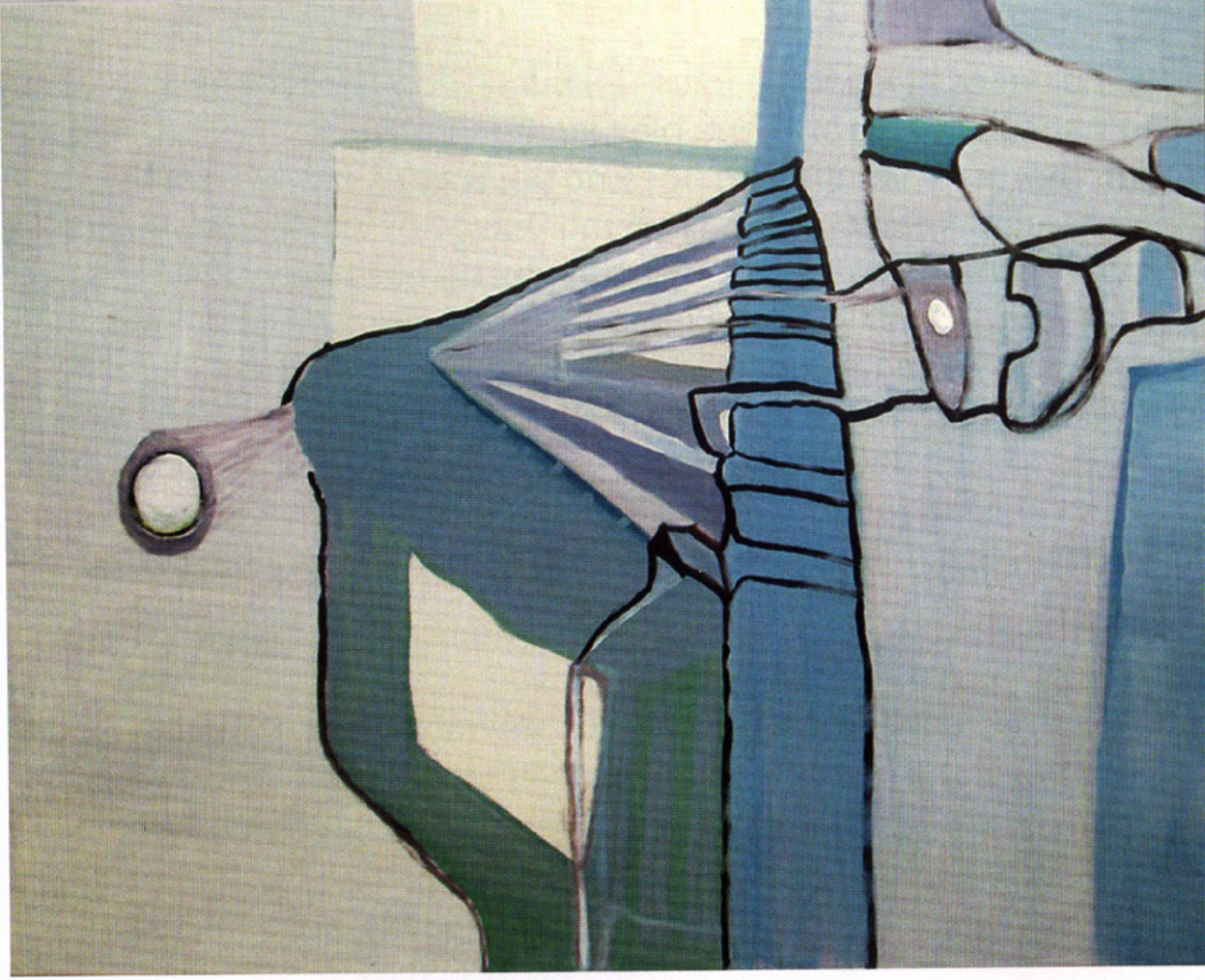

Billedet var der længe inden du kom..
og er der efter du er gået

Kirsten Syberg
Debut: Galleri 12 (Danmarks Radio - TVProgram) 1998
Kunstnernes Efterårsudstilling 1998
Kunstnernes Påskeudstilling 2000
Kunstnernes Sommerudstilling 2000 og 2002
Pris: år 2000 i Tistrup

Øvrige udstillingssteder: Ørstedshuset. Ridehuset i Århus 2003, 2004, 2005,
Aurehøj Gymnasium, Finansforbundet, Farsø Sygehus, Cafe Danner,
Helligåndshuset 2003 og 2004, SAK i Svendborg, Artville 2004 og 2005,
Silkeborg og meget andet.

INSPIRATION:
Kunsthøjskolen i Holbæk. Bjørn Øckenholt og Peter Land
Ærø Kunsthøjskole: Elmer

Anne Lorenzen
Kunstnernes Efterårsudstilling 2001
VK-udstillingen 2000, 2001, 2002
Publikumsprisen, Artville 2005

Øvrige udstillinger: Illums Bolighus, Helligåndshuset, Artville, Galerie Pi,
Sampension, Kort- og Dokumentarfilmskolen, Egmont Kunstforening, Dyrups,
Center for Ledelse og mange andre.
Vægudsmykning i A-pressens hus/Mediehuset.

UDDANNELSE:
Reklametegner, Skolen for Fri og Merkantil Kunst 1972
Læreruddannet Blaagaard Seminarium 1981
Engelsholm Kunsthøjskole 1999-2000
Kunsthøjskolen Holbæk 2001, 2003, 2004, 2005
Elev af Bjørn Ignatius Øckenholt

"Lorenzen og Syberg har som det fremgår taget invitationen op
og med forventelig trang til at komplicere situationen valgt at udfordre begrebet
Perfekt. Intet mindre, men øjensynligt en del mere.
Perfekt som det uopnåelige at søge imod og perfekt som det ordnede at søge fra.
Modpoler i samme begreb, eller modopfattelser af det dér voldsomt store noget.
Der er noget skræmmende over så store ord.
Eller noget i maven kildrende. Lidt lige som et bjerg,
alt efter om man har højdeskræk eller ikke. Der kan være ganske højt ned."

Bjørn Ignatius Øckenholt

PERFEKT

KIRSTEN SYBERG ANNE LORENZEN

3. - 21. januar 2006

En udstilling på Bjørn Ignatius Øckenholts Frederiksbergske Billedkunstskole
Kong Georgsvej 19 baghuset, 2000 F, www.ignatius.dk